କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

କ୍ରିଷ୍ଟୋଜୀ ରିଓ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 25, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ଜମି ଆଇନ

ବମ୍ବେ ପାରଗନ ଏବଂ କୁଲକର୍ମିକି ୱତନ (ଉଚ୍ଛେଦ) ଅଧିନିୟମ, 1950 :

ଧାରା 4, 4 A- ଆକଳନ ହୋଇନଥିବା ଏବଂ ଚାଷ ହୋଇନଥିବା ପତିତ ଜମି - ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ ଗ୍ରାମ ଗୋପାଳନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଚାରଣ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 109 ଏକର 34 ଗୁଣ୍ଠ ଜମି ଏବଂ 100 ଏକର ଜମିକୁ ବନୀକରଣ ପାଇଁ ଆବଣ୍ଟିତ କରିଛନ୍ତି - ଉପଆୟୁକ୍ତ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଛନ୍ତି - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 201 ଏକର, 34 ଗୁଣ୍ଠ ଜମି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ୱତନର ଅଧିକାର ଧାରା 4 Aରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଅଧିକାରର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଟେ - ବନୀକରଣ ପାଇଁ 100 ଏକର ଜମି ଏବଂ ଚାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ 109 ଏକର 34 ଗୁଣ୍ଠ ଜମି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆଦେଶ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ଏବଂ ୱାତନଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିବା ହେତୁ ଉପଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ଆଦେଶ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ଯୋଗୁଁ ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ - ୱାତନଦାର କେବଳ ଜମିର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ସମ୍ପର୍କରେ ଆପତ୍ତି କରିପାରିଥାନ୍ତେ ଯାହାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5345/1996 ।

W.A. ସଂଖ୍ୟା 1941/1986ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 11.6.90 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍. ବୀରାପ୍ପା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ 11 ଜୁନ୍ 1990 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 283/1986 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।ଏହି ବିବାଦ ବମ୍ବେ ପରଗାନା ଏବଂ କୁଲକର୍ମିକି ୱାତନ (ଉଚ୍ଛେଦ) ଅଧିନିୟମ, 1950 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ । 20 ଅଗଷ୍ଟ, 1960 ତାରିଖର ଦାଖଲ ଖାରଜ ପ୍ରବେଶ 313 ଅନୁଯାୟୀ ରେୱାଡିହାଲ ଗ୍ରାମର ସର୍ବେକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 87 ଜମି ଅଣ-ଆକଳନ ଏବଂ ଅନୁପଯୋଗୀ ପତିତଜମି ଥିଲା । ଧାରୱାଡର ସହାୟକ ଆୟୁକ୍ତ 17 ଜୁନ୍, 1964 ତାରିଖର ତାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଉକ୍ତ ସର୍ବେକ୍ଷଣରେ 109 ଏକର 34 ଗୁଣ୍ଠା ଜମିକୁ ସାର୍ବଜନୀନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରାମର ଗୋରୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । 6.4.1964 ତାରିଖରେ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଉକ୍ତ ସର୍ବେକ୍ଷଣରେ ଥିବା 100 ଏକର ଜମି ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗକୁ ବନୀକରଣ ପାଇଁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯିବ । ସରକାର 1 ଅଗଷ୍ଟ, 1964 ତାରିଖର ତାଙ୍କ ଆଦେଶରେ 100 ଏକର ଜମିର ପ୍ରକୃତ ଦଖଲକୁ ବନ ବିଭାଗକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ଏହାକୁ ରାଜସ୍ୱ ରେକର୍ଡରେ 1966 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 1 ତାରିଖର ଦାଖଲ ଖାରଜ ପ୍ରବେଶ ସଂଖ୍ୟା 413 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଭାଗୀୟ କମିଶନର 27 ନଭେମ୍ବର, 1964 ତାରିଖର ତାଙ୍କ ଆଦେଶରେ 23 ଜଣଙ୍କୁ ଚାଷ ପାଇଁ 100 ଏକର ମଧ୍ୟରୁ 92 ଏକର ଜମି ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଏବଂ ନୂତନ ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ମାମଲାକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ।4 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1968ରେ, ସହକାରୀ କମିଶନର ସମାନ ସର୍ଭେ ସଂଖ୍ୟାରେ 201 ଏକର 34 ଗୁଣ୍ଠ ଜମି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଗ୍ରାମ ଗୋପାଳନ ପାଇଁ 109 ଏକର 34 ଗୁଣ୍ଠ ଅଞ୍ଚଳକୁ ପୁନଃ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଏବଂ ବନୀକରଣ ପାଇଁ 100 ଏକର ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିଥିଲେ । ଉପଆୟୁକ୍ତ 24 ଜାନୁଆରୀ, 1977ତାରିଖରେ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା 4 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1968 ତାରିଖରେ ସହାୟକ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଛନ୍ତି ।

ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରି, ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2236/77 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଞ୍ଚ ଏକକ ବିଚାରପତି 4 ଡିସେମ୍ବର, 1985 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 201 ଏକର 34 ଗୁଣ୍ଠ ଜମି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ

ଆବେଦନକାରୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବାବେଳେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଠିକଣା ଜଣା ନାହିଁ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ । ସେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉନାହାଁନ୍ତି । ବନୀକରଣ ପାଇଁ 100 ଏକର ଜମି ଏବଂ ଚାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ 109.34 ଗୁଣ୍ଠ ଜମି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ୱାତନନ୍ଦରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିବାରୁ, ଉପଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ପୂର୍ବ ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ, ସେମାନେ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିପାରିନଥିଲେ । ସେମାନେ କେବଳ ଜମିର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପତ୍ତି କରିପାରିବେ ଯାହାକୁ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । କାରଣ ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ୱାତନର ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4-A ରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଅଧିକାରର ବିଷୟ ଅଟେ । ତେଣୁ, ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏବଂ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ବିବାଦକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବିଚାର କରିନାହାଁନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ହାଜର ହେଉନାହାଁନ୍ତି, ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ସହିତ ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ସପକ୍ଷରେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶର ଆଂଶିକ ଯାହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଛି ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି ।

ତଦନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

R.P. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।